

Σύνοψη της παρουσίασης της 17^{ης} Φεβρουαρίου του Ιατρού Εργασίας Ε. Ζαχαρία.

Θέμα: Υγεία στην βιομηχανική εργασία: Από την πρόληψη στην προαγωγή.

Η εργασία στην βαριά Βιομηχανία έχει καταχωρηθεί στην κοινωνική συνείδηση, ήδη από την αρχή της Βιομηχανικής επανάστασης, ως ιδιαίτερα επιβαρυντική για την υγεία. Αν αναλογισθούμε ότι τότε, στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, το εργατικό δυναμικό στην βιομηχανικά αναπτυσσόμενη κατάμαυρη από τον άνθρακα Ευρώπη αποτελούσε είδος κατανάλωσης θα εννοήσουμε ότι η υπόθεση της αναγνώρισης και αρχήν και μετά της πρόληψης της επαγγελματικής νόσου αποτέλεσε υπόθεση κάποιων σκαπανέων μεταξύ των οποίων ιατροί που τόλμησαν να βγάλουν την ιατρική από τα σαλόνια, εκπρόσωποι του εργατικού κινήματος, νομοθέτες αλλά και αξιοσημείωτοι πεφωτισμένοι εργοδότες. Με την πρόοδο του χρόνου οι επαγγελματικές ασθένειες σοβαρές ή λιγότερο σοβαρές κατελάμβαναν βαθμιαία την θέση τους σε ένα τεράστιο παζλ που ακόμα και σήμερα φαντάζει ασυμπλήρωτο καθώς συνεχώς επινοούνται νέες παραγωγικές διαδικασίες, δημιουργούνται νέες ειδικότητες και έχουμε την εισβολή νέων υλικών και χημικών. Έτσι η πρόληψη που ξεκίνησε πρακτικά πριν από 150 χρόνια σήμερα καταλαμβάνει τεράστιο όγκο στην διεθνή βιβλιογραφία και συνεχώς επαυξάνεται.

Στις μέρες μας όμως, το ζητούμενο δεν είναι απλά η πρόληψη αλλά η προαγωγή της υγείας στους χώρους εργασίας. Ο ιατρός εργασίας καλείται όχι απλώς να προασπίσει την υγεία του εργαζόμενου αλλά να της δώσει ώθηση για βελτίωση. Ο εργαζόμενος πρέπει να αισθάνεται και να είναι περισσότερο υγιής λόγω της εργασίας του. Μία τέτοια αντίληψη δεσπόζει στην Ευρωπαϊκή Ένωση εμποδωμένη σε κοινοτικά και εθνικά δίκτυα και έχει περάσει τα όρια του δυτικού κόσμου έχοντας υιοθετηθεί από μονάδες στις υπό ανάπτυξη χώρες.

Από την άλλη μεριά είναι αισθητός ο φόβος να επανέλθουμε λόγω της οικονομικής ύφεσης και του αδυσώπητου ανταγωνισμού σε εργασιακές συνθήκες προηγούμενων δεκαετιών. Για παράδειγμα λίγο διαφέρουν οι ανθρακωρύχοι του Νιούκαστλ των αρχών του 18^{ου} αιώνα από αυτούς των κινέζικων ανθρακωρυχείων των ημερών μας. Ακόμα λίγο διαφέρουν τα απάνθρωπα ωράρια εκείνης της μακρινής εποχής με τα εξουθενωτικά των σημερινών δεκαεξαώρων και της μαύρης εργασίας. Στον φόβο αυτό οι σοβαρές και υπεύθυνες εταιρίες αντιτάσσουν την δέσμευσή τους ότι καμία έκπτωση δεν γίνεται σε θέματα ασφάλειας και υγείας για τους εργαζόμενους και στόχος παραμένει η πρόληψη αλλά και η προαγωγή της υγείας στους χώρους εργασίας. Είναι μάλιστα ιδιαίτερα παρήγορο και ενθαρρυντικό ότι για τον Ελλαδικό χώρο σε αυτές τις εταιρίες εντάσσονται αμιγείς ελληνικές επιχειρήσεις που έχουν τύχει διεθνών διακρίσεων.

Ε. Ζαχαρίας
Ιατρός Εργασίας
DIH. Μέλος ICOH